Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36541
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

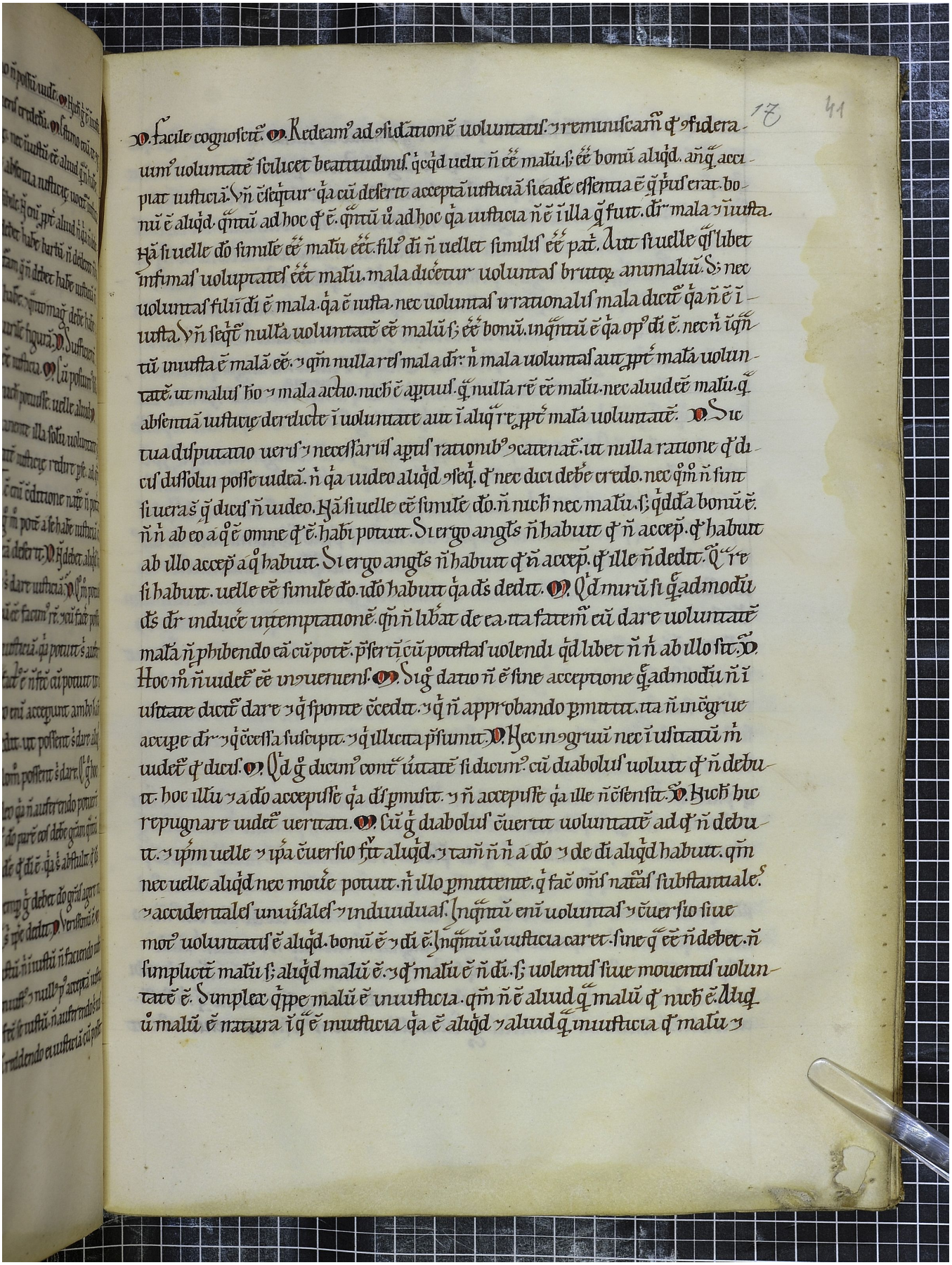

17 41

facile cognoscit. Redeam ad sidationem uoluntatis. et reminiscam quod fidera-
uim uoluntate scilicet beatitudinis. quod uelit non esse malum. sed esse bonum aliquid. an quod accipiat iustitiam. Vnde sequitur quia cum deserit acceptam iustitiam si eadem essentia esset quod prius erat. bonum esset aliquid. quantum ad hoc quod esset. quantum uero ad hoc quia iustitia non est in illa quod fuit. dicitur mala et iniusta. Ha si uelle dono simulque esse malum est filio dei non uellet simulis esse pater. Aut si uelle quis libet infimas uoluptates est malum. mala dicetur uoluntas brutorum animalium. Sed nec uoluntas filii dei est mala. quia est iusta. nec uoluntas irrationalis mala dicitur quia non est iusta. Vnde sequitur nulla uoluntate esse malum sed esse bonum. inquantum est quia oportet dei esse. nec non inquantum inuusta est mala esse. et quia nulla res mala dicitur non mala uoluntas aut propter mala uoluntate. ut malus homo et mala actio. nisi esset aptus. quia nulla res esset malum. nec aliud esset malum. quia absentia iustitiae perducit in uoluntate aut in aliquid propter mala uoluntate. Sic tua disputatio uerus et necessarius aptus rationibus et catenatus. ut nulla ratione quod dicis dissolui posse uideatur. non quia uideo aliquid sequi. quod nec dici debet et credo. nec quomodo non sint si uera sunt quae dicis non uideo. Ha si uelle esse simulque dono non nisi nec malum sed additia bonum esse. non non abeo a quo esse omne quod esse habere potuit. Si ergo angelus non habuit quod non accepit. quod habuit ab illo accepit a quo habuit. Si ergo angelus non habuit quod non accepit. quod ille non dedit. Quare si habuit. uelle esse simulque dono. uno habuit quia deus dedit. Quid mirum si quadamodum deus dicitur inducere in temptationem. quin non libet de ea ita facere cum dare uoluntate mala non prohibendo ea cum potest. praesertim cum potestas uolendi quod libet non non ab illo sit. Hoc mihi non uidetur esse inconuenienti. Sicut dativo non est sine acceptione quadamodum non in usitate dicitur dare et quia sponte concedit. et quia non approbando permittit. ita non inegrue accipe dicitur et quia concessa susceptit. et quia illicita presumit. Hec inegrui nec in usitatum mihi uidetur quod dicis. Quid quod dicimus contra uitate si dicimus cum diabolus uoluit quod non debuit. hoc illi a deo accepisse quia dis permisit. et non accepisse quia ille non consensit. Hucusque hic repugnare uidetur ueritati. Cum quod diabolus conuertit uoluntate ad quod non debuit. et ipsum uelle et ipsa conuersio fuit aliquid. et tamen non non a deo et de di aliquid habuit. quin nec uelle aliquid nec mouere potuit. nisi illo permutente. quia fac omnis natura substantiales et accidentales unusales et indiuiduas. Inquantum enim uoluntas et conuersio siue motus uoluntatis est aliquid. bonum est et dei est. Inquantum uero iustitia caret. sine qua esse non debet. non simpliciter malum sed aliquid malum est. et quod malum est non dei. sed uolentis siue mouentis uoluntate est. Simplex quippe malum est in iustitia. quin non est aliud quam malum quod nisi est. Aliquid malum est natura in quo est in iustitia quia est aliquid et aliud quam in iustitia quod malum et